Ahmet Telli

Saklı Kalan

şiir

AHMET TELLİ'NİN ESERLERİ

Şiir:

Yangın Yılları, 1979 (9.Basım 2015)
Hüznün İsyan Olur, 1979 (18.Basım 2015)
Dövüşen Anlatsın, 1980 (11.Basım 2015)
Saklı Kalan, 1981 (15.Basım 2016)
Su Çürüdü, 1982 (18.Basım 2015)
Belki Yine Gelirim, 1984 (18.Basım 2016)
Çocuksun Sen, 1994 (15.Basım 2016)
Kalbim Unut Bu Şiiri, Seçmeler, 1994 (13.Basım 2015)
Barbar ve Şehlâ, 2005 (5.Basım 2013)
Nidâ, 2010 (4.Basım 2016)
Bakışın Senin, 2016
Yüzünün Doğusu Gül (Gul e Rojhilata Rûyė Te) Türkçe - Kürtçe/
Seçme şiirler, 2005 Çeviri: Lal Laleş

Yazılar:

Ben Hiçbir Şey Söylemedim, 2001 (4.Basım 2012)
Sulara mı Yazıldı, 2001 (4.Basım 2012)
Buradayım Sözümde, 2005 (2.Basım 2012)
Neylersin, 2013
SöyleSen (Söyleşiler), 2015
GörSen (Plastik sanatlar yazıları) 2016

Bekleyenler:

Vedâ Divânı (Toplu Şiirler, 1966-2016)
Arkadaşlık Günleriydi (anlatı)

Hakkında Yazılan Kitaplar:

Yangın Yıllarından Nidâ'ya Ahmet Telli Şiiri, 2011 Asuman Susam
Nidâ Odağında Ahmet Telli Şiiri, 2012 -Sempozyum Kitabı-

Kendi Sesinden Şiir CD'leri:

Kalmasın, 1993
Kül ve Kil, 1997

Ahmet Telli

SAKLI KALAN

(şiirler)

§

Yayın No 297
Şiir 36

Saklı Kalan
Ahmet Telli

Kapak tasarımı: Utku Lomlu
Sayfa tasarımı: Zülal Bakacak

© 1981, Ahmet Telli
© 2004, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1-2. Basım: 1981-1983, Yazko
3-4. Basım: 1985-1987, Dost
5. Basım: 1992, Doruk
6.-10. Basım: 1995-2001, Gibi
11-13. Basım: Aralık 2004-Şubat 2011, Everest Yayınları
14. Basım: Eylül 2014, Everest Yayınları
15. Basım: Kasım 2016, Everest Yayınları

ISBN: 978 - 975 - 289 - 195 - 1
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/Istanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

SAKLI KALAN

Ahmet Telli

Saklı Kalan

SAKLI KALAN

Günlüğü eksik tutulan güz
usulca çekilmiş de kıyıya
bütün gürültülerden uzakta
eğiriyor suların köpüğünü
Belli ki duymuyor dağların
uğuldayan yalnızlığını

Bekleyişin ve acıların
uğultusudur yalnızlıklar
Kimi kez kuşatabilir büsbütün
doğayı, aşkı ve yaşamı
Ama kayalıkların karanlıklarına
hiç sığar mı bir dağın yalnızlığı

Bir çiçek bile doldurabilir
uçurumların derin oyuklarını
Oysa o bir çatlaktan fışkırıp
bir yangın gibi büyüyendir
Belli ki duymaktadır kalbinde
aşkın saklı yalnızlığını

Anımsanan ne varsa şimdi
biraz acıya dönüktür yüzü
ve solgun bir gülümseyiş
gibi sararken sessizliği
taşır bekleyişin gizinde
aşkın saklı yalnızlığını

Günlüğü eksik tutulan güz
eğirirken suların köpüğünü
ey alıngan susuşundan üzünç
gizli öfkesinden kan sızan
kalbini suların göğsüne bastır
duyacaksın kalbimizin atışlarını

Pervasız bir avcı gibi bazen
Bütün yolları tutabilir şiir
O zaman onun menziline ancak
Sevdayı kuşanarak girilebilir

KONUĞUM OL

Bir akşam konuğum ol
oturup konuşalım biz bize
Anıların çubuğunu yakıp
uzatalım geceyi biraz

Geçmişe bir el sallayıp
yaşanan günleri konuşalım
ve günlerin üstüne çöken
dumanlı, isli havaları

Kendimize daha az zaman
ayırsak da olur geceden
Çünkü boğulabilir insan
yalnız kendini düşünmekten

Kapağı açılmayan kitaplar
unutulmuş aşklar gibidir
Kitaplardan söz edelim
ve onların gizli kalmış
sessiz tadlarından

Sabaha doğru perdeyi
aralayıp ufka bakalım
ve bir çocuk gibi
hayretle seyredelim
güneşin kızıllığını

Konuşulmadan kalan
daha çok şey vardı
diye düşünerek çıkalım
güneşle kucaklaşan balkona
-Üşütmesin sabah serinliği

Bir bardak demli çay
burukluğu gibi kalsın
gecenin ve sabahın tadı
yaşasın anılarımızda

Konuğum ol, oturup
konuşalım bir akşam
ve uzatalım geceyi
sözün çubuğunu yakarak

DÜŞ YOLLARA

I
Söğüt ağaçlarının
bulutsu serinliği
gümüşsü bir renge
çevirirken akşamı
uzak dağ başlarını
düşürür aklına

Çıkar sedef kakmalı
gümüş çakını o zaman
bir dal kes ışkınlardan
ve usulca yaslan
yaşlı bir çınarın
yorgun göğsüne

Çınarlar ki ağırbaşlı
ve biraz bilgedirler
yorgun ve kederli
gövdeleriyle onlar
nice öyküler dinlemiş
çok umur görmüşlerdir

Nice aşkların tanığı
nice gizlerin suskun
taşıyıcısıdır çınarlar
ve bu yüzden saygın
bir yerleri vardır
halk duyarlığında

Ve derler ki onlar için
kendilerinden başkasını
ele vermemişlerdir

II
Uzak dağ başları
yalnızlıkları getirir aklına
bir de efkârlı türküleri
ve senin yalnızlığın
ancak dağlara sığabilir
Bir de türkülere

Belki bir zaman
geçitler kapanmış
koyaklar tutulmuş olabilir
yabanıl sesler, ateşböcekleri
kıpırdayıp durur çevrende
Bir de sessizlik

O zaman
bir tutam kekik
bir tutam dağlalesi kopar
ve usuldan usuldan
söylemeye dur
Eşkiya türkülerini

O türküler ki biraz kederlidir
ama kendilerinden başkasını
ele vermemişlerdir
Göreceksin önce çobanlar
ses verecek sana
Sonra bütün bir doğa

Doğayı aldın mı yanına
gürül gürül akan kalabalıksın
üstelik eşkiya türküleri
ve çınarlar seninledir
O zaman çekinme
Düş yollara

Sırtında taşıdığın kıl heybe
dağ rüzgârı ve lor peyniri
gibi doluysa kır çiçekleriyle
sesler türkülere dönecektir
üzüncse ışıklı bir sevince

Dudaklarında özlem türküleri
ve gözlerinin menevşesinde aşk
çağıldıyorsa çavlanlar gibi
usulca gir umudun menziline
hüznü gerilerde bırak

Türküler paylaşılıyorsa eğer
dağ rüzgârları paylaşılıyorsa
sevinç de dahildir buna
ve o zaman bütün bir yaşam
paylaşılacak kadar güzeldir artık

Heybendeki kır çiçekleri
bir yangındır güze doğru
tutuşturur yüreğinde
uzak özlemlerin külünü
hiç beklemediğin bir anda

Güz gelip de yangın başlamadan
tutmalısın doğanın yelesinden
yüreğindeki seher yeli
varmalıdır sabah olmadan
gül bahçesine sevda hevengine

VAZGEÇİLİR Mİ

Kitaplar yazmaz belki
unutulmuştur o sayfalar
ama sorulsa bir ozana
dağların da dostu vardır
diyecektir fısıldarcasına
dağlar da dosttur kimilerine

Bir giz gibi bakacağız
uzak doruklara o zaman
kulaklarımızda ozanın sesi
karışırken yabanıl seslere
vazgeçilir mi diyeceğiz
bu dostluğun sevincinden

Belki birer efsanedir
bu dostlukların hikâyesi
ama hâlâ bir tanıdık
ve eski bir dost gibi
sığınanlar da vardır
o uzak kuytuluklara

Onlar ki kapalıdır
sevdadan yana değilse
rüzgârlara bile
ve bel bağlamamışlardır
zalimin insafına
Böyle der o yaşlı ozan
sevgiyle bakarak dağlara

EFSANE

Suya inmiş bir ceylan
melûl mahzun ince
Durup bakar avcıya
İki gözü iki çeşme

Alır ceylan
söyler yanık yanık
hak verir dinleyen
acır haline

Bir yavrunun hasreti
dağların uğultusu
ve avcının
keder bilmez zalimliği

Alır avcı
söyler yanık yanık
hak verir dinleyen
yanar haline

Bir dilberin umuru
yiğitliğin şânı
ve ceylanın
melûl mahzunluğu

Tüfek patlar
sevda kan içinde
Avcı taş olur
ceylan kuş

Ve sonra
gürül gürül
bir su akar
en olmaz yerden

Koyarak kasketini
yanındaki taşa
eğilir bir yudum
su içer yolcu

Ve dinler
yaşlı bir ozandan
içtiği suyun
kederli öyküsünü

Bin kere dinler halk
yaşlı ozanlardan
suyun, ceylanın
ve avcının öyküsünü

Ve anlatır bin kere
anlatır gelene geçene
Her keresinde
İki gözü iki çeşme

Meşe ve incir ağaçlarının orda
pırıl pırıl akıyor soğuk bir su
güneşin ve toprağın kokusu
hareleniyor ışıltılarla

Git otur suyun başına
ve çıkar kıl heybenden
kekik kokulu peynirle
bir dilim kara ekmeği

Meşe ve incir ağaçlarının
ürperen dallarına bak
Aşktır böyle güzelleştiren
doğayı, yaşamı ve seni

İstersen bir türkü tuttur
ve kalkıp yeniden başla
günün gecikmiş işlerine
yaşam ertelenemez çünkü

Alnında tomurcuklanan ter
bırak yaksın göz kapaklarını
ve bir top alev gibi
yalayıp geçsin yanağını

Akşama doğru yeniden
ovaya ve göğe bakacaksın
işte o an yüreğinde
küçük bir kıpırtı olacak

Unuttuğun bir şey vardı
kapını çalıyor şimdi o
ve daha gün devrilmeden
patlatıyor tomurcuğunu
yüreğinin kıvrımlarında

ACIYLA DOLARKEN
GÜNLERİN SARNICI

I
Karanfil ve tarçın kokulu günler
akıp durdu kuytu sularda önceleri
Uzayıp bir gölge boyu meşeliklerde
sessizce çevirip durdu çıkrığını

Kristal bir gökyüzü ve yıldızlar
geceleri öylesine yakın ki yeryüzüne
bir çocuk ancak bu kadar saydam
ve korkusuzca yaklaşabilir ateşböceklerine

Sularda balkıyan yabanıl sesler
sarınırken sessizliğin yorganına
kalbimin ırmağında yıkandı nilüferler
ve salkımsöğütler usulca eğildi sulara

Değişen usulca değişmekteydi, sezdirmeden
doğa nasıl çiçeklenir sessiz ve uysal
nasıl uyanırsa puslu ilkyaz sabahlarında
değişen bilinçle değişmekteydi ve usulca

Dokununca bozuluverecek bir görüntü
dokununca uçuverecek çiçek tozları
Her şey işte öylesine iğreti
ve hiçbir şey yerli yerinde değil
uzak dağ doruklarından başka

II
Sonra bir dalın çıt diye kırılıvermesi
suların ürperişi yaprakların hışırdayışı
yürek atışlarının hızlanışı bütün doğada
ve böceklerin yuvalarına çekilişleri

Bulanıyor suların akışı ve bitiyor
karanfil ve tarçın kokulu sessizlik
yabanıl hayvan sesleri sarıyor doğayı
ve toz duman içinde kalıyor her yanımız

Hışırtılar karışırken rüzgârın sesine
hırçınlaşıyor gürültüler de büsbütün
kapanıyor bütün dağ geçitleri sonra
bir ölüm burgacına dönüyor dağ gedikleri

Her şey hızla değişmeye durdu apansız
sevgiler, bekleyişler, umutlar da öyle
Hızla değişmekte yaşamak denilen şey
o sonsuz akışın gürültüleriyle

Çınarlar devrilip sular kabarırken
kuduruyor pusuya düşürülen doğa
ve tam bu anda hınzır ve hayın bir el
apansız çekiyor ihanetin tetiğini
bir çatışma alanına dönüyor kalbimiz

III
Taflanların ve köknar şıvgınlarının
dallarına şorlarken kanımız
aşk da yaralıdır artık, doğa da
ve biraz kan rengindedir gökyüzü

Kekre bir tad kalıyor ağzımızda
ve acıyla buruluyor dilimiz
Bezginlik değil bu, umutsuzluk değil
ama dilimiz acıyla buruluyor şimdi

Ve fakat acının acı olduğunu
son kerteye vardığını kederin
düşünmeye vakit yok
vakit bırakılmamıştır sevgilere

Acının çentiklerine dönüyorsa günler
hesabı tutulsun diyedir biraz da
ve aşk, kavga kadar kaçınılmaz
yaşamak kadar anlamlıdır şimdi

Ve işte kül renkli bir günde
bütün yabanıl sesleri doğanın
bizimle birlikte çıkmaktadır
çıkılması gereken yola

IV
Yaşamak belâlı bir hâl alırken
acıyla doluyor günlerin sarnıcı
Karanlık ve hantal gövdesiyle
çöküyor omzumuza günlerin kahrı

Yaşanan paylaşılmaktaysa eğer
doğa da kurtulur suskunluktan
ve katılır bizimle birlikte
hayatın savunulduğu kavgaya

Acısı dayanılmaz olabilir kalbimizin
hattâ büsbütün açılabilir yara
dostların kimi suskun da olabilir
terkedenler bile olabilir siperleri

Boyun eğmek yoktur kitabımızda
bilir bunu cümle âlem
elbet sarsarak geçecektir yaşanan
ki ömür sarsılmalıdır biraz da

Şikayetsiz ölürüz yenilirsek şayet
kavgamızın sürmesi mukadderdir çünkü
Heder edilmemiş olur yaşadığımız günler
Ölürsek şikayetsiz ölürüz böyle bilerek

V
Tan ağarırken diniyor ağrı
ve sızdırıyor kanlı öyküsünü
acının paslı sarnıcından

Gün ışıyıp da gülün
goncasına değende
ısınıyor su, toprak
ve bütün gökyüzü
ısınıyor sevincin de
sevginin de göğsü
Ama korkuyor artık
geceyi mülk edinen
Çünkü kahroluşun
alevleri sarıyor
hayatı kahredenlerin
karanlık yüreğini

Ve şöylece kaydediyor
günün tarihini gül
— Korkaktır hain olan

Şimdi
yanıyor
şafağın zonklayan şakağı

VI
Kristal bir gökyüzü altında
acıyla dolarken günlerin sarnıcı
hayatın yalnızlığını yararak
şavkı kalbimize vurmaktır aşkın

Ve şimdi bütün bir gökyüzü
ve yıldızlar ve samanyolları
öylesine yakın ki yeryüzüne
bir çocuk ancak bu kadar saydam
ve korkusuzca yaklaşabilir ateşböceklerine

Bütün bir gün sırtüstü
uzanıp dere kıyısında
dinledik suyun akışıyla
kavakların hışırtısını

Mor incirler kopardık
kuşluk vakti dallardan
soğuttuk soğuk sularda
ürküterek kurbağaları

Öğleye doğru köylüler
bir sepet kehribar üzüm
ve domates getirdiler
bir topak da peynir

Onlar işlerine döndüler
biz yalnız kaldık yine
umursamaz tarlakuşları
uçuşup durdu üstümüzde

İkindiye doğru derede
taş sektirdik, yüzümüzü yıkadık
bir taş atımı ötede
sıçrayıp kaçtı bir dağ tavşanı

Akşamın bir vaktinde
köylüler sepetleriyle
ve türküleriyle gelip
kondular dere kıyısına

Meşe dalları toplanıp
ateş yakıldı orta yere
çevirdik etrafını hepimiz
konuştuk şundan bundan

Sonra kıvrılıp yattılar
uyuyakaldılar hemencecik
Ortada küllenen ateş
gökte yürüyen ay kaldı

Uyuyamadık biz bir zaman
Çobanların çok ötelerden
gelen türkülerini dinledik
bir de kendi nefeslerimizi

Sabah erkenden gittiler
biz kaldık yine orada
ve yine sırtüstü uzanıp
dinledik kendimizi bir süre

Ne köylüler yüz verdi bize
ne de bütün bir gün
dere kıyısında
düdüğünü öttüren çocuk

Bir süredir kuşlar da yok
kentin bulanık göğünde
Dumanlı bir uğultu
uzayıp dururken sokaklarda
ürküttü bütün kuşları da

Öfkeyi kollayarak sakin
kalabilmenin zamanıdır
Biliriz ki bizimledir doğanın
ve sevdanın gülümseyen sevinci
ve onlar sahip çıkacaktır bize

Biz ki acılarla olgunlaştık
biliriz kederi, kahrı ve zulmü
aşkı ve hicranı da biliriz
nice onmaz denilen yarayı
acılarla sargılamadık mı

Ve ölesiye bağlıyızdır
sevdamızı paylaşan
uzak ve yakın dostlara
ki ahde vefa denilen şey
bizimle girmiştir kitaplara

Ama neler getireceğini yarının
ve neler alacağını bizden
hesaplamanın zamanıdır
bel bağlayamayız çünkü
feleğin ve zalimin insafına

I

Yaşananı aşan sevda yorumu
Şiirin kanıyla yoğrulmamışsa
Gülün hevengini coşturan bengisu
Verilmemiştir çeliğin damarına

II
Şiirden söz açılınca
Diyor ki bana konuğum
-Başka söze gerek yok
Aşktır onun tarihçesi

SUÇLAMA BENİ

Suçlama beni
böyle bırakıp
gidiyorum diye
bağrımı yakan
bir yaradır
bu ayrılık şimdi

Bil ki kanımdadır
sevişmelerin yangını
öylece girerken
gecenin bağrına
taşıyorum sımsıcak
gülümseyişini

Yaşanan günler
hayatı oyarak
gedikler açıyor
durulur mu artık
durgun sularda
bekleyerek seheri

Talan ediliyor
bahar ve aşk
öyle bir soygun ki
duracak gibi değil
vurmazsak eğer
kendimizi yola

Yaşamak zorunlu
kurtarılırsa eğer
bahar ve aşk
ve şimdi hayat
acı yeşil
bir keder renginde

Hayatın ve sevincin
kederi altettiği yer
kavganın ortasıdır
ki umudun çiçeklenişi
aşkın yengisidir bu

Söylenecek bütün sözler
sevincin ve sevdanın
savunulmasına dairdir
ve şimdi onlar
yaralarını saracak
birilerini beklemektedirler

Ey anısıyla
kalbimi yakan
kederlenme hemen
ve suçlama beni
böyle bırakıp
gidiyorum diye

VAKTİNDE

Şiirin ve aşkın ırmağı
Vaktinde akıtılırsa umuda
Ve onlarla sulanırsa eğer
Mutlaka çiçeklenecektir hayat

Acıya Alışılmaz

"BEKLE BENİ"

Karlar tozarken bekle
Ortalık aşarırken bekle
Kimseler beklemezken bekle beni
-K.Simonov

I
Bekle beni küçüğüm
umudu karartmadan
sevinci yitirmeden bekle
döneceğim bir gün elbet
bekle beni

Bahar geldiğinde
kırlara çıkacaksın
dizboyu otlar üstünde
koş koşabildiğince
ve sakın yitirme neşeyi

Kırların sessizliğinde
yüreğinin sesini dinle
ve orada benim için
küçücük bir yer ayır
ve bekle beni küçüğüm

Doğa pervasızdır biraz
bakarsın en olmaz yerde
masmavi bir su fışkırır
ve suyun ışıldayan göğsünde
sevincin nilüferleri

Bahar şaşırtmasın seni
sırtüstü uzan bir gölgeye
suların, kuşların sesini dinle
ve bekle beni orada
döneceğim küçüğüm

II
Mapusane türküleri
hüzünlüdür biraz
belki her dinleyişinde
yüreğin burkulmakta
için sızlamaktadır

Ama acılara alışılmaz
birşeyler var değişecek
birşeyler var
değiştirmemiz gereken
önce acılardan başlanacak

Beş on yıl dediğin
pek kolay geçmeyebilir
üstelik bu savaş
bu kahredici kıyım
bitmeyebilir daha uzun süre

Ama sen sahip çıkarak
yaşama ve sevince
bekle beni küçüğüm
acılar bitecek bir gün
sevgiler çiçek açacak

Mapusane türküleri
hüzünlüyse de biraz
yüreğin burkulmasın
için sızlamasın sakın
ve bekle beni küçüğüm

III
Kış kıyamet bir gün
bakarsın çıkıp gelmişim
varsın azgınlaşsın tipi
ve uğuldayadursun
dışardaki rüzgâr

Sakın şaşırma küçüğüm
üşümüş bir serçe gibi
titremesin ellerin
apansız çıkıp geleceğim
kış kıyamet de olsa bir gün

Uğuldayan bu rüzgâr
bu delice yağan kar
ürkütmesin seni
direnmektir artık
bekleyişin öbür adı

Sen türkülerini söyle
ve gülümse küçüğüm
çünkü sesinin
ırmağıyla yeşerecek
hasretin bozkırları

Bekle beni küçüğüm
umudu karartmadan
sevinci yitirmeden bekle
döneceğim bir gün elbet
bekle beni küçüğüm

VOLTADA

1.
Tutukluların iç dünyaları
elle tutulurcasına görülür
günün o en güzel vakti
atılan voltalarda

2.
Tay sekişli adımlar
ustasıdır voltanın da
her türlü dönüşü kıvrak
akışkan ve deneylidir

3.
Ayağına tetiktir
mavraya düşkün olan
tek ciddiye aldığı şey
günlük voltalardır onun

4.
Tek başına acemi
adımlarla salınırken
düşürür tespihini sık sık
voltanın yeni konuğu

5.
Yağmalanmış bir kent
gibidir mektupsuz kalan
ayak uyduramaz bir türlü
hiçbir çeşitine voltanın

6.
Avlunun dört yanını
yeniden keşfedercesine
ağır adımlarla adımlar
düşündüğünü kendine saklayan

7.
Temmuz ağustos sıcağında
cayır cayır yanarken avlu
siyasiler yine voltadadır
diğerleriyse hep gölgede

8.
Akşam olmadan daha
kitlenir kapılar ardımızdan
ve başlar geceyarısına doğru
avluda yıldızların voltası

HAVALANDIRMADA

Açık havada olmak
volta atmak şöyle
bir saate yakın
Gökyüzüne bakıp da
yaşıyorum diyebilmek
dağıtıyor birdenbire
efkâr bulutlarını

Rüzgârın getirdiği
uzak kır kokuları
genzimizi yakarken
güneşin ve sevginin
gülümseyen sevinci
dolduruyor bengisuyla
yaşamın altın testisini

Kuşların uzak uzak
uçuşlarını izlemek
hüzün verse de biraz
yaşamla aramızdaki
köprüleri yeniden kuruyor
bir yağmur bulutunun
sessizce üstümüzden geçişi

Dört yanımızı çevirmiş
olsa da dikenli teller
açık havada şöyle
derin bir nefes almak
merhaba demek güne
yaşamla yeniden
kucaklaştırıyor insanı

İÇERDEN YENİ ÇIKANIN DÜŞÜNCELERİ

I
Ve işte dışardayım!
Ey dünya ey yaşam
kanadımsın kolumsun
uçur beni dağdan dağa

II
"Ve işte dışardayım!"
Bu bir tek sözün gizi
nasıl sarsıcı oluyor
telörgüden çıkıldığı an!

III
Göğün en yüksek yerinden
itilivermişim bir boşluğa
tutunacak dal ararım
nereye düşeceğimi bilmeden

IV
Bütün gece balkonda
sokağı ve sessizliği dinledim
elimde bir bardak demli çay
ve gökyüzünde yıldızlar

V
Sokağa çıkıyorum
Dışarısı bu kadar
aydınlık mıydı
daha önceleri de

VI
Uzun sürmüş bir hastalıktan
yeni kalkmış gibiyim
sendeliyorum hâlâ
ayakta duramıyorum

VII
Birilerine çarpmamak için
dikkatle yürüyorum
sudan çıkmış balık gibi
aptallaşıyorum her adımda

VIII
Bir çocuk şaşkınlığıyla
insanlara bakıyorum
el ele tutuşabiliyorlar
gülebiliyorlar ağız dolusu

IX
Yeni yeni kitaplar çıkmış
irili ufaklı yeni dergiler
hızla çeviriyorum sayfalarını
yetişememek korkutuyor beni

X
Sevdiğim bir şair arkadaş
beni anmış bir şiirinde
yüreğimin kayalıklarına
hızla çarpıyor dalgalar

XI
Ve işte yine akşam
göllerde bir kamış değilim
geride kalanları düşünüyorum
uykularım kaçıyor

Ek

Şarkı Sözleri

Ordayım Şimdi, *Kar Yangını*, *Aşk da Biter*, *Benim Gezgin Kalbim*, *Ömrümüz Bizim*, *Seninle Yaşanmaz*, *Sular gibi*, *Düş Yollara*, Tolga Çandar; *Minnoş*, Handan Aydın; *Gitgide Susuyorsun*, *Haydi Gel* (Manos Loizos besteleri üzerine) Hasan Yükselir; *Kalbimin Tenhası*, Yavuz Bingöl için yazılmış ve 11. basımdan itibaren bu kitaba ek olarak konulmuştur.

Yine bir efkâr gibi çöktü bu akşam
Hani nerde o yüzün, gülüşün nerde
Yine yandı bu kalbim dağlar misali
Dostlarımız nerede, nerede şimdi

Yine yandı kalbim gökler misali
Dostlarımız nerede, nerede şimdi

Akşam köz olur düşer kalbimize
Ölüm yakışmıyor size destan yüzlüler
Burdasınız işte tâ içimizde
Burdasınız dostlar yanıbaşımızda

Rüzgâr türkü olurken dilinde senin
Hangi ırmak ses verir hangi uçurum
Yurdum yaralı ceylanım anlat bana
Dostlarımız nerede, nerede şimdi

Yurdum, karalı ceylanım anlat bana
Dostlarımız nerede, nerede şimdi

Sürgün yurt olmuş artık zındanlar mekân
Her yıldız bir selamdır onlara bizden
Sevgilim, dostum, yaralı ceylanım
Çağırsanız ordayım, ordayım şimdi

Ölüm yakışmıyor size destan yüzlüler
Dostlarınız burada, burada şimdi

KAR YANGINI

Anılar yangın yeri anılar üşüyor
Ayrılık burcundasın ağrıyor anılar
Bitiyor bu kitap okunup bitiyor
Kalmıyor tek sayfa tek satır bile

Uçurumlar gibi susuyorsun yine
Üzgünsün belli ki bekliyor gibi
Sarıyor bir hüzün, gözlerin dalıyor
Gelmiyor bir mektup tek bir ses bile

Gülüşün güz solgunu gülüşün kırgın
Savrulup gidiyorsun düşlerin yeliyle
Bitiyor bu masal düşlerin bitiyor
Kalmıyor tek anı tek bakış bile

Gideceksin gibi bu şehirden yine
Düşlerin yanacak yollar boyunca
Kalıyor yine de birşeyler kalıyor
Kar yangını gibi kalıyor bir şey

AŞK DA BİTER

Aşk da biter yaşanmazsa
Kalbin yorgun düşer
Bilmediğin buydu belki
Aşk da yorgun düşer

Unuttuğun bir şey vardı
Aşk da sonsuz değil
Yaşandıkça sürer belki
Aşk da sonsuz değil

Yaşanmış sevdalar sanma ki
Mecnun'u çöllere düşüren
Ferhat'a dağları deldiren
Yaşanmış sevdalar sanma hiç

Kerem'i kül edip savuran
Bir masal yalnızca, bir rüya
Mecnun'sa eskiden divâne
Masaldı sevdalar, bir rüya

Hangi şehre yolun düşse
Orada yangın başlar
Hangi öykü anlatılsa
Orada aşklar kanar

Yalnızlığın buydu senin
Her aşk öykü değil
Yaşanmazsa solar gider
Aşk da sonsuz değil

MELÂNKOLİ

Çocuk yüzün yine hüzne dalıyor
Dönüp dönüp yine sessiz kalıyor
Dinmeyecek sanki keder, böyle giderse
Bitmeyecek özleyişler yıllar buyunca
Kim bilecek bulup bulup kaybettiğini

Savruluyor ömrün gibi bütün düşlerin
Eksiliyor güzel olan, solup gidiyor
Yaşanmamış aşklar kadar sisli anılar
Gün bitince birer çığlık oluyor

Çocuk yüzün yine onu arıyor
Gizli gizli yine ufka dalıyor
Gelmeyecek sanki yolu bunca gözlenen
Dönmeyecek anla bunu anla bir daha
Çocuk yüzün yanıp yanıp solgun düşse de

Savruluyor ömrün gibi bütün düşlerin
Eksiliyor güzel olan solup gidiyor
Ah şairim diyeceksin bırak bunları
Dinle bir kez uğuldayan aşkın rüzgârı

Ah şairim diyeceksin anla biraz
Yaşanacak bu aşk da çığlık çığlığa

BENİM GEZGİN KALBİM

Ah bu gezgin deli kalbim
Ah mekânsız çılgın kalbim
Anla artık dünya yetmiyor
Sana yetmiyor mutluluklar

Geçti yıllar geçti bir bir
Soluk soluğa geçti yıllar

Düşle gerçek nerde başlar
Nerde başlar ayrılıklar
Düşüyorsun karlı bir yola
Dudağında bir ıslıkla

Ah bu yollar karlı yollar
Düşle gerçeğe bağlı yollar

Ah bu gezgin acemi kalbim
Aşktı yalnız sığındığın
Geçti yıllar geçti yollarda
Serüvenlerle bitti yıllar

Düşle gerçek nerde başlar
Bilmiyorsun ki ah ey kalbim

İşte yeniden sabah oluyor
Başlıyor bir telaş derinden
Dinle doğayı dinle bir kez
Nasıl sarıyor herşeyi birden

Bir çağlayan kayalıklara
Nasıl düşerse işte öyle
Hırçınlaşan çocuktu doğa
İşte kalbin öyle çarpıyor

Birden çılgın bir gül suya düştü
Deli rüzgâr ah o deli rüzgâr, fırtınalar
Ömrümüz patlayan fırtınalar mı
Fırtınalar mıydı bizim

Söyle bana yine de söyle
Ömrümüz mü aşk mıydı biten
Düşün bir kez anılara bak
Hırçınlaşan çocuktu kalbin

Yitip giden neler varsa
Bir tufanla yerlebir olsun
Kalırsa bir sevda kalsın
Dönüp bakma, yokolsun her şey

Birden sular coştu ah deli kalbim
Atıl birgün engin denizlere, okyanuslar
Ömrümüz kaybolan bir sandal mıydı
Okyanuslarda bizim

SENİNLE YAŞANMAZ

İşte şehir işte çengi sanki bir çılgın
Çağırıyor seni beni yaklaş ne olur
Çılgınsan yaşıyorsun, bil ki ömrün uzuyor
Ömürleri boşver gülüm şehir yanıyor

Sokaklardan caddelerden
Akıp duran sevgilerden
Ürküyorsan korkuyorsan
Seninle yollar yürünmez

İşte hayat fıkır fıkır sanki bir yosma
Büyülüyor birdenbire baygın bakıyor
Gülüyor bir günah gibi seni sarıyor
Günahlardan korkma gülüm bana benziyor

Yaşamaktan ölümlerden
Dönüp dönüp sevmelerden
Ürküyorsun korkuyorsun
Seninle hayat yaşanmaz

Sesin bir fesleğen olup kokardı
Ben bu yüzden hep türküler yakardım
Yakın gelip uzak uzak dururdun
Keder dolu ömür geçti bilmedin

Seni baharlara yazlara sordum
Seni yolculara yollara sordum
Kimse bilmez kimse bilmez bu aşkı
Keder dolu ömür geçti bilmedin

Bir yel esse selamın var sanırım
Turnalar göç eder bakakalırım
Hasret türkülerle büyür durmadan
Keder dolu ömür geçti bilmedin

DÜŞ YOLLARA

Sevenleri göç etmiş
Issız dağlar gibiyim
Yıldızları dökülmüş
Soğuk gökler gibiyim

Yine sensiz geçiyor
Yine sensiz bu mevsim
Sevenleri göç etmiş
Tenha yollar gibiyim

Sevda denen uçurum
Düşmeyenler ne bilir
Düş yollara yollara
Peşin sıra kim gelir

Gülüşü gül olanım
Gidişi yel olanım
Ceylanını yitirmiş
Uzak bir çöl gibiyim

Ötesi yok bu aşkın
Gecesi gündüzü yok
Şehirleri yakılmış
Kendi ülkem gibiyim

Sevda denen uçurum
Düşmeyenler ne bilir
Düş yollara yollara
Peşin sıra kim gelir

MİNNOŞ

Gülüversen gül açar
Türkü olur sokaklar
Geliversen ah Minnoş
Burcu burcu gül kokar
Geliversen gül açar
Burcu burcu gül kokar

Vicdan desem gülersin
İnsaf nedir bilmezsin
Söyle bana ah Minnoş
Hangi dilden seversin
Hangi dili bilirsin
Söyle bana ah Minnoş

Ne aşıksın ne çapkın
Vefa desen hiç yoktur
Minnoşsun sen ah Minnoş
Şaştı aklım peşinde
Vefa sende hiç yokmuş
Aklım şaşmış peşinde

Aman Minnoş Minnoş
Kuzum Minnoş Minnoş

GİTGİDE SUSUYORSUN

Gitgide susuyorsun ah neydi yaşanan
Senin olan her gül soluyor ellerinde
Git gide dalıyorsun ah derinlere
Neydi yiten bilmiyor kimse nedense

Yapma bunu bitsin ne varsa yaşanan
Güzel olan birşeyler biter nedense
Yüzün kalıyor yüzün o sonsuz boşlukta
Güzel olan birşeyler biter nedense

Çıkma bu yola kalsın ne varsa geride
Senin olan birşeyler kalsın seninle
Yüzün soluyor yüzün o sonsuz boşlukta
Güzel olan birşeyler biter nedense

Bir masaldı bu, kalsın ne varsa düşlerde
Bulut kalır birşeyler kalır gökyüzünde
Şimdi kanıyor bir şey o sonsuz boşlukta
Neydi yiten bilmiyor kimse nedense

Bir şarkıyla duman olur
Yeryüzünde bütün aşklar
Ateşle oyna istersen
Bu şarkı seni mutlaka
Ya berbat edecek ya da berbatsın

HAYDİ GEL

Katıl bu şarkıya haydi gel
Bu kez de sen gel haydi gel
Gülüşünle sevginle

Göğe bak dostum göğe bak
Unutma dünya senindir
Şarkılar senindir senin

Umutsuz değiliz haydi gel
Sevgisiz değiliz haydi gel
Coşkularla düşlerle

Katıl dostum katıl bize
Geçmişin senin dünyansa
Çok dar üstelik çok dar

Yalnız biriysen haydi gel
Üzgünsen kırgınsan haydi gel
Yanlışınla doğrunla

Katıl dostum katıl bize
Unutma dünya senindir
Şarkılar senindir senin

Haydi yaşamayı deniyoruz yeniden
Haydi delicesine sevmeyi
Söylenecek bir şey yok artık
Yok oluyor her şey aşk en başta

Gidilecek bir yer yok artık
Yok oluyor her şey aşktan başka

KALBİMİN TEHNASI

Olmuyor bu şarkı sensiz olmuyor
Bir keder basıyor sesimi bir duman
Kimse geçmez kalbimin tenhasından
Bilirim aşk tenhadır, ömür de
Kendini Mecnun sanır çöllere düşen

Olmuyor bu şarkı sensiz olmuyor
Bir tufan basar sesimi bir alev
Anılar üşür kalbimin tenhasında
Bilirim aşk vefâdır, ömür de
Ömür biter bu şarkı sensiz olmuyor

İÇİNDEKİLER

(1980 - 1981)

SAKLI KALAN

9 Saklı Kalan
12 Şiir ve Sevda
13 Konuğum Ol
16 Düş Yollara
20 Güz Gelmeden
22 Vazgeçilir mi
24 Efsane
27 Unutulan
30 Acıyla Dolarken Günlerin Sarnıcı
40 Aylaklar
44 Yaşanan
46 Şiir ve Yaşam
48 Suçlama Beni
51 Vaktinde

ACIYA ALIŞILMAZ

55 "Bekle Beni"
61 Voltada
64 Havalandırmada
66 İçerden Yeni Çıkanın Düşünceleri

EK

.....

ŞARKI SÖZLERİ

75 Ordayım Şimdi
77 Kar Yangını
78 Aşk Da Biter
80 Melânkoli
81 Benim Gezgin Kalbim
82 Ömrümüz Bizim
84 Seninle Yaşanmaz
85 Sular Gibi
86 Düş Yollara
88 Minnoş
89 Gitgide Susuyorsun
90 Haydi Gel
92 Kalbimin Tenhası